

verirken faydalandığı kitabın adını ve bölümünü zikretmiştir. Eser başta Ahmed Cevdet Paşa olmak üzere Mecelle Cemiyeti üyelerinin takdirini kazanmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Mesud Efendi, *Mir'ât-ı Mecelle*, İstanbul 1302, s. 10, 740; *Sicill-i Osmânî*, IV, 368; *Osmanlı Müellifleri*, II, 40; Ahmed Nazif, *Kayseri Meşhurları: Kayseri'ye Meşhiri* (s. nr. Meserret Dirioz – Haydar Ali Dirioz), Kayseri 1991, s. 79, 112; H. Mehmed Zeki Koçer, *Kayseri Ülemâsi*, İstanbul 1972, s. 45; Abdullah Develioğlu, *Büyük İnsanlar*, İstanbul 1973, s. 338; Osman Öztürk, *Osmanlı Hukuk Tarihinde Mecelle*, İstanbul 1973, s. 113; Muhsin İlyas Subaşı, *Kayseri'nin Manevî Mimarları*, Ankara 1995, s. 274; Ali Rıza Karabulut, *Kayseri'de Meşhur Mutasavvıflar*, [baskı yeri ve tarihi yok], s. 247; Ahmet Madzli, "Hacı Torun Efendi", *DİA*, XIV, 499.

FERHAT KOCA

MESUD EFENDİ, HOCAZÂDE

(ö. 1066/1656)

Osmanlı şeyhülislâmı.

I. Ahmed'in hocası Aydınlı Mustafa Efendi'nin oğludur. Bu sebeple Hocaâde diye anılır. Osmanlı tarihinde görevden alındıktan sonra idam edilen üç şeyhülislâmdan biri olduğu için kaynaklarda "şehid" unvanıyla da geçer. Ayrıca kendisine Burnaz / Pürnaz Müftü veya Çelebi de denmiştir. İlk öğrenimini babasından gördü ve onun sayesinde "mevâlifzâde" kanunu gereği 1028 Saferinde (Ocak 1619) Hocaâde Esad Efendi'nin Beyazıt Medresesi müdriğiyle mülâzımı oldu. Medrese tahsilinden sonra 40 akçelik medreseden mâzul iken 1030 Rebülevvelinde (Şubat 1621) Şah Sultan Medresesi müderrisliğine getirildi. Mere Hüseyin Paşa'nın sadâretten azli onu da etkiledi ve müderrislikten alındı (Şâban 1031 / Haziran 1622). 1033 Cemâziyelevvelinde (Mart 1624) Ayşe Sultan Medresesi'ne, 1035 Ramazanında (Haziran 1626) teamüle aykırı olarak kısa bir arayla Sahn-ı Semân'ın iki ayrı medresesine tayin edildi. 1037 Şâbanında (Nisan 1628) Edirne Beyazıt Medresesi, 1038 Şevvalinde (Haziran 1629) Eyüp Medresesi, 1040 Ramazanında (Nisan 1631) kardeşi Ali Efendi'nin yerine Süleymaniye Medresesi'ne müderris oldu.

Mesud Efendi daha sonra kadılığa geçti. 1042 Rebülevvelinde (Eylül 1632) Halep kadısı oldu, bir yıl sonra azledildi ve uzun süre mâzul kaldı. 1050'de (1640) kendisine verilen Galata kadılığını kabul etmedi. 1052 Cemâziyelevvelinde (Ağustos 1642) Bursa kadılığına getirildi; fakat iki ay sonra, Bursa'da kanuna aykırı oldu-

ğu iddiasıyla yeni inşa ettirilen bir kiliseyi hükümet merkezinin kararını beklemeden yıktırıldığı için görevden alındı. Mesud Efendi'ye haksızlık yapıldığı kanaatinde olan Bursa halkı diğer üç kiliseyi daha tahrip etti. Bunun üzerine hükümet merkezinden müfettişler gönderilerek soruşturma açıldı ve yapılan hareketin uygunuz olduğu tesbit edilip suçlular cezalandırıldı (Naîmâ, IV, 17-18). Görevden alınan Mesud Efendi'ye Gümölcine ve Yenice-i Karasu kazaları arpalık verildi. 1054 Zilhiccesinde (Şubat 1645) Rumeli kazaskerliği pâyesini aldı. Sekiz ay sonra kendisine teklif edilen Eyüp kadılığını kabul etmeye arpalıkları ile yetindi. Ramazan 1061'de (Ağustos 1651) Anadolu kazaskeri oldu. Bu görevdeyken Dîvân-ı Hümâyûn'da ve zaman zaman yapılan meşveret meclislerinde vezirlere karşı sözünü esirgelediğinden Vâlide Turhan Sultan'ın takdirini kazandı. Ancak yaptığı bazı uygulamalar ulemâ arasında tepkiye yol açtı. Anadolu kadıları kadılık imtihanına itiraz ederek Şeyhülislâm Karaçelebizâde Abdülaziz Efendi'ye şikâyetle bulundular ve Mesud Efendi'nin âdil bir imtihan için yeterli bilgisinin olmadığını ileri sürüp padişah huzurunda ve ulemâ önünde imtihan olmak istediklerini bildirdiler (a.g.e., V, 234). Muhtemelen bu hadiseler sırasında Şeyhülislâm Karaçelebizâde Abdülaziz Efendi ile araları açıldı ve birbirine rakip hale geldiler. Mesud Efendi'ye bir yıl kaldığı kazaskerlik görevinin ardından Tırnova ve Sahra arpalıkları verildi. Üç yıl sonra 1065 Ramazanında (Temmuz 1655) arpalığı Galata kadılığına çevrildi.

Kazaskerliği sırasında Mesud Efendi Vâlide Turhan Sultan'ın takdirini kazanmıştı. Hatta Turhan Sultan, Vezîriâzam Gürcü Mehmed Paşa'ya onu dinlemesini ve sözünden çıkmamasını tembih etmişti. Bu gücünü devlet işlerine karışarak, tayin ve azillere müdahale ederek kullanmaya başlayan Mesud Efendi bazı önde gelen devlet adamları ve ulemânın tepkisine yol açtı. Gürcü Mehmed Paşa'nın azledilip yerine Tarhuncu Ahmed Paşa'nın getirilmesinde önemli rol oynadı. Gizlice İstanbul'a davet edilen Tarhuncu Ahmed Paşa durum açıklığa kavuşuncaya kadar onun evinde kaldı. İpşir Mustafa ve Kara Murad paşaların sadâreti döneminde ise kendisine itibar edilmedi. Kaynaklara göre, Çınar Vak'ası sırasında bazı adamları tebdilikiyafet ederek züyük akçe sebebiyle büyük huzursuzluk duyan sipahi ve yeniçeriler arasından taraftar toplamış, Şeyhülislâm Memekzâde Mus-

tafa Efendi'nin rüşvetçi ve afyon düşkünü olduğundan böyle nazik bir dönemde meşihata lââyik bulunmadığı yolunda haber yayarak bu makama cesur ve hak sözü söyleyen Mesud Efendi'nin getirilmesi konusunda askeri inandırmıştı. Yeniçeri ve sipahilerin Mesud Efendi'nin şeyhülislâm olması için saraya baskı yapmaları sonucunda Memekzâde Mustafa Efendi tayininden on üç saat, Vezîriâzam Zurnazen Mustafa Paşa da dört saat sonra azledildi. Mesud Efendi, 9-10 Cemâziyelevvel 1066 gecesi (5-6 Mart 1656) "erbâb-ı cem'iyet iltimasıyla" şeyhülislâmlığa getirildi.

Mesud Efendi'nin dört ay on iki gün süren meşihat günleri büyük çalkantılar içerisinde geçti. Bu çalkantıların sebebi devlet işlerine müdahalesi, tayin ve azilleri kendi kontrolü altında tutma ihtirası yanında ortamın çok karışık olması idi. Yeni şeyhülislâm özellikle belli başlı tayinlerde belirleyici olmak istiyor (a.g.e., VI, 189), sadakatine, cesaret ve doğru sözlülüğüne değer veren Vâlide Turhan Sultan bir ölçüde bu isteğine riayet ediyordu. Nitekim Siyavuş Paşa'nın ölümü üzerine Mesud Efendi kendisine mutlak olarak itaat edeceğine inandı. Şam Valisi Boy-nueğri Mehmed Paşa'ya sadrazamlık verilmesini saraydaki meşveret meclisinde kabul ettirdi. Ancak şeyhülislâmın etkisi altına girmeye niyeti olmayan yeni sadrazam onu dışlayarak müstakil hareket etmeye başladı. Bunun üzerine Mesud Efendi Vâlide Turhan Sultan'dan onun azlini istedi. Vâlide Turhan Sultan, sadrazamın kısa süre içinde sebepsiz azlinin devletin istikrarı ile bağdaşmayacağını söyleyip bu isteği reddetti. Giderek daha da hırçınlaşması saray ve devlet ricâli nezdindeki itibarını sarsılmasına yol açtı. IV. Mehmed'i azledip Şehzade Süleyman'ı tahta çıkarmayı düşünerek gizli bazı toplantılar yaptığı söylentileri yayıldı. Sadrazam Mehmed Paşa'nın durumu padişaha ve vâlide sultana bildirmesi üzerine büyük tedirginlik yaşandı. Sinan Paşa Köşkü'nde meşveret olduğu söylenerek davet edilen Mesud Efendi, köşke geldiğinde padişah ve sadrazamı görmeye fırsat kalmadan 25 Ramazan 1066'da (17 Temmuz 1656) görevden alındı. Diyarbekir kadılığı verilip bostancibaşıya teslim edildi ve kayıkla Mudanya üzerinden Bursa'ya yollandı (a.g.e., VI, 188-197).

Aleyhine yeni bir tertipten korkarak bir an önce Diyarbekir'e gitmek isteyen Mesud Efendi, Abaza isyanı sebebiyle yollar tehlikeli olduğundan bir miktar sekbanla

yola çıkmak istedi. Bu durum, Bursa Kadısı Rûhullah Efendi tarafından Mesud Efendi'nin devlete karşı kuvvet topladığı şeklinde İstanbul'a bildirildi. Bunun üzerine Mesud Efendi'nin hemen idamı için Bursa kadısına bir ferman gönderildi. Misafir olduğu Meâlîzâde'nin köşkünde akşam âni bir baskınla yakalanmak istenen Mesud Efendi karşı koyarak birkaç kişiyi kılıçla yaraladıysa da sonunda öldürüldü. Cesedi bir süre öylece bırakıldıktan sonra Bursa'da Pınarbaşı Mezarlığı'na gömüldü.

Başta kendisini sevmeyen ve hakkında ağır sözler kullanan Karaçelebizâde Abdülaziz Efendi olmak üzere birçok kimse Mesud Efendi'nin iftiraya uğradığını, devlete karşı bir tavrının olmadığını ifade eder. Karaçelebizâde ayrıca devletin en yüksek ilmiye rütbesine ulaşmış bir kişinin böyle feci bir şekilde öldürülmesinin yakışık olmadığını vurgular. Daha sonra sadrazam olan Köprülü Mehmed Paşa bu iftiraya sebebiyet veren Bursa Kadısı Rûhullah Efendi'yi idam ettirmiştir. Kaynaklarda güçlü kuvvetli, kibirli, sert mizaçlı, ilimle alakası olmayan, daha çok devlet işlerine karışan bir kişi olarak tanımlanan Mesud Efendi'nin fetvalarına ve herhangi bir eseri olduğu dair bilgi bulunmamaktadır. Konağının Süleymaniye'de olduğu belirtilir.

BİBLİYOGRAFYA :

Atâi, *Zeyli Şakâik*, s. 522-523; *Karaçelebizâde Abdülaziz Efendi'nin Ravzatü'l-ibrâr'ı* (haz. Nevzat Kaya, doktora tezi, 1990), İÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü, s. 310, 315, 350-359, 364; Vecihî Hasan, *Târih* (haz. Ziya Akkaya, doktora tezi, 1957), AÜ DTCF, s. 141; *Abdurrahman Abdi Paşa Vekâyi'nâmesi* (haz. F. Çetin Derin, doktora tezi, 1993), İÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü, s. 73, 80-81; Şeyhî, *Vekâyiü'l-fuzalâ*, I, 193-195, 237-239; Naîmâ, *Târih*, IV, 17-18; V, 232, 234; VI, 150 vd., 188-197, 234-235; Silâhdar, *Târih*, I, 31 vd., 48-52; Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, III/1, s. 293-295, 300-302; III/2, s. 473-475; a.mlf., *İlmiye Teşkilâtı*, s. 224-225; Danişmend, *Kronoloji*², V, 126-127.

MEHMET İPŞİRLİ

MES'ÛD b. HÜNEYDE

(مسعود بن هنيدي)

Mes'ûd b. Hüneyde (Hübevre) el-Eslemî (ö. 5/627'den sonra)

Sahâbî.

Ferve el-Eslemî'nin kölesi olması sebebiyle Gulâmü Ferve diye de tanınmaktadır. Hicret yolculuğunun Sevr mağarasından sonraki safhasında Resûl-i Ekrem ile Hz. Ebû Bekir Eslemoğulları'nın toprak-

larından geçerken Arc denilen mevkide Mes'ûd ile karşılaşmışlardı. Hz. Ebû Bekir, onun o sırada Ebû Temîm Evs b. Hucr el-Eslemî'nin kölesi olduğunu öğrenince onu dostu olan efendisine göndererek kendilerine binek hayvanı, yiyecek ve gizli yolları iyi bilen bir kılavuz temin etmesini istemiş, Ebû Temîm de bir deve, hurma ve sütten oluşan yiyeceklerle birlikte kılavuz olarak Mes'ûd'u göndermişti. Yolculuk sırasında Resûlullah ile Ebû Bekir arasındaki sohbetten etkilenen Mes'ûd cemaat halinde namaz kılarak onlara katılmış ve böylece müslüman olmuştur. Kubâ'ya kadar onlarla beraber gitmiş, orada Hz. Peygamber'in arkasında beş vakit namaz kıldıktan sonra Resûlullah'ın tâlimatı üzerine Ebû Bekir tarafından kendisine bazı hediyeler verilerek geri gönderilmiştir. Eslem kabilesi arasında Büreyde b. Husayb'dan sonra ikinci müslüman olduğu belirtilen Mes'ûd'un İslâm'ı seçtiğini öğrenen efendisi de biraz acele ettiğini söylemesine rağmen anlattıklarının tesiriyle hemen İslâm'a girmiş ve onu da âzat etmiştir. Mes'ûd, Eslemoğulları'nın mevlâsı olarak bu kabile arasında yaşamaya devam etmiştir.

Mes'ûd b. Hüneyde, Mekke müşrikler Uhud Gazvesi için Medine'ye doğru ilerlerken kendi topraklarından geçtikleri sırada ordu hakkında bilgi edindikten sonra yaya olarak Medine'ye gidip durumu Hz. Peygamber'e haber vermiş, bu arada Müslümanlığın yayılması için yaptığı çalışmalarını anlatıp Resûlullah'ın hoşnutluğunu kazanmıştır.

Müreyssî Gazvesi'ne (5/627) giderken yolu Eslem kabilesine uğrayan Hz. Peygamber Mes'ûd'dan orduya katılmasını istemiş ve savaşın ardından elde edilen ganimetlerden kendisine on deve vererek ailesinin yanına göndermiştir. Bundan kısa bir süre sonra vefat ettiği tahmin edilen Mes'ûd b. Hüneyde'nin Resûl-i Ekrem'den naklettiği ve kendisinin Büreyde b. Süfyân b. Ferve el-Eslemî'nin tek başına rivayet ettiği, imama uyan cemaatin saf düzeniyle ilgili bir hadis Nesâî'nin *es-Sünen*'inde yer almaktadır ("İmâme", 18).

BİBLİYOGRAFYA :

Nesâî, "İmâme", 18; Vâkıdî, *el-Megâzî*, I, 409; İbn Hişâm, *es-Sîre*², II, 491-492; İbn Sa'd, *eş-Tabakât*, IV, 310, 311-312; Buhârî, *et-Târîhu'l-kebir*, VII, 422-423; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebir* (nşr. Hamdî Abdülmeccid es-Selefi), Beyrut 1405/1984, XX, 330-331; İbnü'l-Esir, *Üsdü'l-gâbe*, IV, 388-389; Mizzî, *Tehzîbü'l-Kemâl*, XXVII, 480-481; İbn Hacer, *el-İşâbe*, III, 413.

MEHMET EFENDİOĞLU

MES'ÛD b. MAHMÛD-ı GAZNEVÎ

(مسعود بن محمود غزنوی)

Ebû Saîd en-Nâsır-Lidînilâh Mes'ûd b. Mahmûd b. Sebük Tegin-i Gaznevî (ö. 432/1041)

Gazneli Devleti hükümdarı (1030-1041).

388'de (998) Gazne'de doğdu. Sultan Mahmûd-ı Gaznevî'nin büyük oğludur. 406'da (1015-16) veliaht ilân edildi. Ardından Herat valiliğine getirildi (408/1017). Gûr'un kuzeybatı bölgesini itaat altına alarak büyük başarı kazandı (411/1020). Sultan Mahmud, Büveyhîler'in Rey ve Cibâl bölgesindeki hakimiyetine son verdiği zaman buranın yönetimini Mesud'a bıraktı (420/1029). Mesud ertesi yıl Kâkûyîler'in idaresindeki Hemedan ve İsfahan'ı Gazneli topraklarına kattı (421/1030).

Sultan Mahmud, ölümünden önce ülke topraklarını beş oğlundan Muhammed ile Mesud arasında taksim etti. Buna göre Rey, İsfahan ve Cibâl Mesud'a veriliyordu. Ancak Mesud bu taksimde kendisine haksızlık yapıldığına inandığı için babasına güvenmişti. Bundan haberdar olan Sultan Mahmud ölümünden kısa bir süre önce onu veliahtlıktan uzaklaştırarak bütün ülkesini Muhammed'e bıraktı.

Mahmûd-ı Gaznevî vefat edince yerine Muhammed tahta çıkarıldı. Bu sırada İsfahan'da bulunan Mesud durumu öğrenir öğrenmez önce Rey şehrine gitti ve tahtı ele geçirmek için hazırlıklara başladı. Amcası Yûsuf ve Gazneli devlet adamlarının desteğini sağladıktan sonra Nişâbur'a giderek burada Abbâsî Halifesi Kâdir-Billâh'ın elçisiyle buluştu. Halifenin gönderdiği bir menşurla Mesud'un saltanatı tasdik ediliyor ve babasından kalan bütün ülkelerin sahibi olarak tanınıyor, ele geçirdiği ve bundan sonra ele geçireceği yerlerde de onun hâkimiyeti kabul ediliyordu. Nihayet Mesud Gazne'ye yürümeye karar verip Ramazan 421'de (Eylül 1030) Nişâbur'dan ayrıldı. Öte yandan Muhammed sultan olduğundan dört ay sonra Mesud'un üzerine yürüdü. Ancak Tekinâbâd denilen yere geldiğinde ordu kumandanları ve devlet büyükleri bir araya gelip Muhammed'e Mesud'a tâbi olduklarını bildirdiler. Sultan Muhammed de bu oldu bittiyi kabul etmek zorunda kaldı ve tahtından uzaklaştırılarak hapsedildi (3 Şevval 421 / 4 Ekim 1030). Haberciler, 11 Ekim 1030 tarihinde Herat'ta bulunan Mesud'un huzuruna gelip kardeşinin tutuklandığını ve kendisinin sultan